

NE POKLANJAJ SRCE DIVLJIM STVOROVIMA

KRISTINA KEGLJEN

SADRŽAJ

NJEŽNA JUTRA	1
Sarah Kane	2
Vještičja kuhinja	3
Ližući ranu	4
Skupljajmo staklenke a onda ih pustimo da zahrđaju	5
24. šav	6
Anarhoromantici	7
Alba	8
Lovac na leptire	9
Zamrzuće	10
Bijeg	11
 KAKO SU NAS PRONAŠLI MRTVE	 12
Ljubomora	13
Gejša na samrti	14
Institucija	15
Aforizam	17
Upravo su nas sravnili sa zemljom	18

Zauvijek	19
Zahlađenje	20
Stigme	21
Kraljevanje	22
Vatrena stihija	23
DOLORES SVAKODNEVNO GUTA STAKLO	24
Svi se zovu Dolores	25
Las Vegas	26
Polje pamuka	27
Sitna noćna potkradanja	28
Trening za vječnost	29
Perje	30
Pocrkali su mi snovi	31
Sreća u torzu	32
Ima okus višnje	34
CHARLOTTE	35
Dojenčad	36
Između	37
Djevica	38

Raskorak	39
Barok	40
Zlatna	42
Majčinska ljubav	43
Perfekt	44
Ispod imele	45
Skrivećke	46
BOTANIČKI KREKET	47
Radioaktivna kiša	48
Božice i muze	50
Mačke	51
Za sve su krivi ljudi	52
Prototip	53
Koordinatorica vjetrenjača	54
O autorici	55
Impresum	56

NJEŽNA JUTRA

SARAH KANE

Ljubav će me ubiti jednog dana
To je neizbježno i uistinu to naslućujem
Zakopat ću se živa da se stopim s patnjom
Već na početku ah teško je priznati ali samo
O ljubavi mrzloj mogu pričati sad dok su mi izgriženi
Svi nokti i nemam si čime praviti rane po rukama
Možda zahtijevam previše ali to je samo osam sati
Mirnog sna ni manje ni više moj jedini
Putokaz a ne da me obezglave pa da se
Ispočetka moram tražiti po monitorima ta zlokobna
Zelena laboratorijska svjetla me lagano odvlače
U novi sobičak panike gdje postoje kemikalije za fotografiju
Crno-bijela golotinja radije bih da se radi o čistoj
Pornografiji pa bih se mogla tješiti svježim ubranim
Perunikama (Iris je čudna djevojka)
Sad mi pod nosom vlada carstvo crne kave i talogom
Bih si namazala lica – sva koja posjedujem –
Na granici sam između kleptomana tuđih osjećaja
I otužnog prosjaka jednog obiteljski-obećavajućeg organizma
S debilnim idejama i čistom željom za osvetom
Možda osvanem na šumskom puteljku u potrazi
Za zlim/dobrim vilama ili su mi monitori poremetili
Osobnost kršim sva privatna obećanja
A ljubav će me ubiti jednog dana nabiti mi
Vrećicu preko glave a sva moja lica će mi se smijati
Ljubav će me ubiti jednog mrzlog jutra u 4:48

VJEŠTIČJA KUHINJA

Progutala si smaragd
Ti prokleta Marijo u mojoj kuhinji dok
Nismo ispijale kave i pričale o ničemu
Htjedoh ti pokazati sekvoje na mom krevetu ali
Samo si zabacila glavu i odmahнула rukom
Well then fuck you prokleta Marijo
Što ne mariš za moj kapučino koji ne radi
Ne visi ti život o koncu nego o užetu
Tajna će te izjesti dok budeš izgovarala njegovo ime
A lažeš da si prvorodena izrast ti je prekrio skalp
Snijeg kopni ma kod tebe ga nikad ni nema
Ja sam dražestan stvor
Kako sam mu se samo zavukla pod kožu smuči mu se već
Pri samom pogledu na mobitel
Ja idem na tretmane
On ih obnavlja
Ti ih negiraš
Prokleta Marijo želim biti malena poput tebe
I svekorisna i ne želim ti govoriti *fuck you*
Ali naprosto volim kako mi usne otvrdnu dok izgovaram F
Osjećaš li oluke zimi pod prstima i čuješ li svemoguću tišinu
Fuck you prokleta Marijo
Trbuh potamni ljeti a ja želim biti porculanski bijela
Bijela porculanski poput tebe dok kopniš poput
Snijega dok ga kiša ne pokvari odvratna
Poput šećera i dobra poput kokaina
Da znam
Neupotrebljivost mi prelazi u naviku
I velika poput kipa slobode
A sad pojedi taj kesten-pire sa šlagom i
Fuck you prokleta Marijo

LIŽUĆI RANU

Taj koštani ovitak u predjelu moje zdjelice
Podsjeća me na djevojačke dane
I vatromete poput usnulih kraljeva koji su
Držali svoje bičeve u rukama i pravovremeno rastvarali
Kožu djevojčicama s pletenicama i bisernim naušnicama
U ušima šumovi su se pojačali i dodatno me obeshrabruju
U danima kada se ovitak treba načeti
Možda postoje neki bolji ljubavnici od tebe
A tako si krhak tek je veljača čuvaj se hitrih pokreta
Plesačice u vrtlogu dima s neznanjem duboko zarezanim
Kostima rascijepljenim npercima privlače me samo
Ljepote južnjaka i potraćenih besmislenih govora
Uvijek na istoj plahti i istrošenim zdjeličnim obrtajima
Zar smo tek sad trebali doznati za zrenje
Branje jagoda je uvijek najbolje za vrijeme vrućina
I nemirnih vjetrova koji nagovještaju predvečerja
U znaku zraka punog prašine i pješćanih kiša
Ogrnuti ovčjom kožom a tek je veljača
Pogađam točno u sredinu šakom punom šumskih plodova
I rascvjetala koža u podnožju rane na sjevernom djelu
Mojih leđa
Tijelo je moja najveća bolest
Za bolest nema lijeka.

SKUPLJAJMO STAKLENKE A ONDA IH PUSTIMO DA ZAHRAĐAJU

A onda ih posjednimo između nas troje
Običi će nas nestašica ti samo negoduješ
Ti si *down down down*
Postoje li jata kormorana ili ćeš me to tek pitati
Uživati u štrudli od jabuke kao da je posljednja stvar
Koji ćeš kušati
Ne! posrćemo ponovno
Zelenimo se i plavimo ponekad spavamo kroz noć
Tek budilica zazvoni a ti držiš pištolj
Uperen u moje desno oko
I ja sam dešnjakinja
Izrečeno je davno SRAMOTA
Što postizemo a ni ne razmišljamo jer su nam tenkovi
Poizbijali zube i sad zjapimo i točka
Odričem se teorije i oblikujem ti figuru nosa
Po prvi put je jednodimenzionalan
Probudi se tulipane postani velik
Da mogu stati na prste i prebrojati ti te tmurne trepavice
I zalizati obrvu
Možda

24. ŠAV

U ovo doba godine geni se iskazuju
Čak je i šav na mom lijevom očnjaku poprimio boju purpura
Je purpur je i doktor se složio u tegobnoj noći
Kad nam je trebao prišapnuti dijagnozu
Čeljust spojena žicama zub do zuba
Bez mogućnosti da ti obznanim pravu istinu
A zakrpali su me u pravom trenutku dok su noćima
Zavijale te sove (čudotvorne su negdje sam pročitala)
Zlokobnost je u pitanju tako velika i nepomična kao
Kao moje uglavljeno tijelo
Paraliza je u pitanju tako troma i inertna kao
Moj uglavljeni duh
Tko bi ih sve zbrojio tako precizne i sitničave i sićušne
Samo ih dobrostojeći sateliti mogu nanjušiti
Hope dies last rekao si mi dok smo ležali na palubi broda
I pružio mi šaku kikirikija *promatraj ih kako ciljano nasrću*
Samo na one kvazi-turiste
A bol je strašna i krv precrvena i šav presiguran
Rekao bi mi lupkajući me po članku prsta
Puhao mi u šiške nosio na stolici kao u židovskim svatovima
Sve bi učinio samo da nestane i hepatitis mi donosio u rečenicama
Umotanima u kuvertu A4 formata *probaj nije tako strašno*
A sad te promatram i znam da si poželio biti posrednik između mene
I svakog sata svakog novog šava
Nije samo jedan
Ti sad maziš dvadeset i četvrti po redu

ANARHOROMANTICI

Dovoljan je jedan nebijeli labud
Da nam sruši teoriju
Ti nosiš komad bodljikave žice oko vrata
Ja kriomice pogledavam u tvom smjeru
Na čelu ti piše SKEPTIK
Uzimaš 400 za *piece* da možeš koncentrirano
Buljiti u iznemogla slova i na kraju shvatiš
Pa ona tvore riječi tako velike za mene
I time moj postulat dobiva pečat
Ti si revolucionar veličine mog pojedenog nokta
Jedan jezikov poljubac i ti padaš u komu
Jedan ubod zubima u gornju usnicu budiš se
Razotkrivaš duševnu bol u desnoj ušnoj školjci
To je tvoja mušica prva i posljednja
S ljubavnika si spao na poznanika
Pogledaj koliko sam romantična mama
Nosim Molotovljev koktel u prsima

ALBA

Koketirali smo poput ljetnih monsuna s oblutkom
Najružičastijim i najtužnijim od svih
Posjeli smo ga u moje podnožje i čekali da nabrekne
Poput mojih dojki u vrijeme prve trudnoće
Najteže
Osjećala sam slatkasti miris cvjetnog voska
Oslanjala se na mrvice i skupljala ih u bezbrojnim
Zapisima među stoljetnim kuharicama
Nisam zaboravljena
Ponavljala sam djecu nekoliko
Godina zaredom lulica u ustima i miris ušećerene vanille
Pod jezikom i hrapavih mrvica duhana na žućkastim zubima
Prva je bila najteža alkoholne isparine iz mojih usta sipale
Su poljupce po ustima mojeg jutarnjeg ljubavnika
Bez jutarnjeg protezanja samo životinjski porivi su provirivali
Ispod štokova vrata
A mi zapečatili svilene plahte kao da su prve i kao da smo prvi
Redala sam djecu nekoliko godina zaredom
I obećavala si kako mi nitko neće ukrasti mladost
Redala sam jutra jedno za drugim
Uvijek netko drugi a ista vanilija i plahta boje ljuske jajeta
Nosim mladost u Cadusovoj boji na kosi
I čudim se; lopov je odmakao za deset koraka ispred mene

LOVAC NA LEPTIRE

Ti i ja smo kao svinjske polovice na prosinačkoj kiši
Prelaziš britvom preko lica lagano prelazim
Kažiprstom preko naših grkljana nasmijem se
Još su tu netaknuti
A mi pomalo čudni u našim nakanama
Ti bi želio postati lovac na leptire
Ja stručnjak za tebe i mene sad pomalo lovi ushićenje
Bliži nam se rođendan a i retardirana djevojčica nam se
Približava iz dana u dan
Počinjem vjerovati da se radi o našoj kćeri
Ljubiš me u zglobove prstiju onako staromodno
Imam te na umu govoriš
A samo si još jedna prokleta polovica u svijetu polovičnih
Ljudi ja to vidim i naslućujem i potpisujem ti se
Na vrat ružnoćom starice
Svejedno me ljubiš u zglobove prstiju kamenac mi ždere
Zube nemam te čime milovati
Rasti plodu okrutni dok ne implodiraš u 1010 bora na
Mom tijelu
Bit će to raskoš šarm svjetlucanje spektakl
I sad dok sam mlada pomažem ti da odrediš
Koji pribadaču primijeniti na kojem insektu
Uskači kada puna kave lagano se hladi

ZAMRZNUĆE

Hoće li nas uspjeti spasiti od ovog premoćnog
Straha bojim se da ti se nikad više neću
Moći javiti ovako dok promatram smireno
Presmireno izdaleka kako si sam sebe okovao
U ludost koja ti ne pristaje dok čekaš da se u
Tebi rascvjeta ono što sam ti nekad ostavila
Kao opomena ti je sad pred očima tu ti stojim ja i pomalo
Te žalim ne znaš da griješiš a grijesi su najteži
Iako ne postoje a lako bi se složio sa mnom
Da ne postoje kao ni onaj za kojeg vjeruju da ih
Je propisao kada ćemo im otkriti istinu
Moramo prije nego što se pokvarimo prije
Nego što nas ukoriče i odlože na neku skrovitu
Policu i tad smo tek nadrapali tek kad nam netko
Napiše pogovor sadržaj i pokoju recenziju tad zatvaramo
Prozore vrata bacamo ključić da ga rijeke nose što dalje
Okrećemo se sami sebi poput riječnih riba koje čekaju
Da ih ulove i odvedu na bolje i drugačije mjesto od
Tog monotonog gustiša gdje su naučile
Prebivati sad ću ti se nasloniti na rame podbočiti
Jer me težina prebija iz dana u dan možda
Ti poželim nešto pokloniti definitivno zaslužuješ
Da te se dariva a ne kao ja koja korim sve oko sebe
Molim još jednu priliku oh očuvajte ga svetim
Kakav je i bio i prije neka mu iz usta
Sipaju samo najfinije mirodije preskakat ću
Potoke i livade samo da ga vidim uzvišenog još
Jednom u mojim rukama u mom bunkeru
Neka ostane grumen dlaka na jastuku
Prazna čaša pored kreveta u mom sobičku gdje smo
Provodili najsavršenije minute još samo pet minuta
Da ga se prisjetim a onda me zamrznite

BIJEG

Ne želim više pratiti dugačke zvijezde repatice
Pustite me da mirno ležim izgleda da mi ovo
Podneblje savršeno odgovara
Još da mi je zagristi neku vočku postajala bih
Sve krupnija buljatih očiju
Ispunjavam želje sve po redu nabrajam svoje i
Zapisujem ih po klupama što su se s iščekivanjem
Okupile oko ove žalosne fontane
Nitko ne nasjeda više zamke su postale preočite
Donosit ćeš mi jednog dana molitvenike na svim jezicima
Jao kako je bolno naviranje same sebe
Pretočila bih se u bocu zvjezdanog oblika
Pušimo u ovo staklo zajedno
Sagradimo inkubator za dvoje s neparnim brojem
Rupica za zrak položi noge na ovaj ležaj
Kojemu je potrebna težina ljudske duše
Samo smo iščupali krive žice i sad oko nas sve frca
Zagađujem ovaj prirodni rezervat a
Htjela bih samo malo odmoriti na ovom biljnom ležaju
Očešati uho o koji suhi cvijet budi
Milostan repatice brzaju
Ni ove crne halje ne stoje kao salivene na meni
Preostaje mi jedino križanje nogu s vremena
Na vrijeme i izvođenje raznih baletnih poza
Smijat ćeš mi se do besvijesti
Uхватimo se u krug i zadirkujmo se sad dok je
Kolona u zastoju preskačimo s vjetrombrana na
Vjetrombran dok nam koljena ne poiskaču iz
Zglobnih čašica tko bi rekao da će nam namještati
Patele tko bi rekao da će toliko boljeti novo
Građenje ivera zvijezde će mi se potkradati
U očima podmukle zvijezde repatice

KAKO SU NAS PRONAŠLI MRTVE

LJUBOMORA

Nadimo se opet na obali Zimskog mora
Sat prije nego poznanici poblesave i svojim zgražanjem
Nas natjeraju da iskapimo vrući čaj i poprimimo
Odgovarajuću boju za njihove standarde
Dok bolesno ne požutimo i dok te ljubim
Na jeziku ti osjetim plikove *nisu od usplamtjele*
Strasti već od previsoke temperature
Oh sad te moram žaliti jer nisam čak ni
Zaljubljena ali pomisao da te drugi diraju
Me dovodi do ludila
Pretenciozno djevojče eto sama si dajem titulu
Ni ti nisi samostalniji jer vidim kako me pratiš u stopu
Odgovara ti silna pažnja koliko pažnje
Upijaš sada pazi se na tebe kao na mimoze
I one su žute bolesno žute nekada u jutro dok pijemo
Tursku kavu pušimo i smijuljimo se našoj obdarenosti
Ne možeš poreći posrećilo nam se ne moraš me više oblijetati
Znam gdje te mogu naći prije svakog sastanka
S tobom najradije bih si izokrenula želudac
Gotovo je sada nije pustoš more je poizbacivalo na
Obalu podosta mrtvih stvorenja polako ih obilazim
Nadajući se da ću te identificirati na tom velikom sajmu
Zaboravljenih kreatura kad vidim te iz daljine
Zračiš hladnoćom sunce se okomilo
I pokušava te zaokupiti previše si se pogledom
Zario u mene i ne dopuštaš se preveslati
Zabaci kosu profil ukazuje na fizičku bitku
Ne zanima me s kim samo mi je žao što si očito
Trijumfirao kao pobjednik ako sad ne
Obolim od boleštine srca vjeruj mi neću nikada!

GEJŠA NA SAMRTI

Svi bogovi su prostrli pred mene crvene
Staze nanule lagano tonu u mekoću
Ne odjekuju kao na kišnom asfaltu
Povlači halju do odra punih uvezenih kala
Lagano miče crvenim ustima mrmlja
Sebi u bradu o dostojanstvu konkubine
Zaglavila je na prvoj stepenici izgladnjelu
Do smrti proveli su me kroz prekrasne
Vrtove namirisah se istočnjačkog voća
Na kraju ostadoše ogrebotine jer se trnje
Pružalo da me barem malo zakači i
Dodirne snježni pokrivač što je
Zalio njeno lice kakva
Drskost pomislih i uhvatih ga pod ruku
Na drugoj stepenici lagano se grči
I kao da će pokleknuti dočeka ju treća
I zalučeno se baca na postelju udiše
Samo ezoterično ulje poznate marke
Gleda ravno pred sebe
Bez izraza osjećaja trza
Znanje ispadne joj iz usta

INSTITUCIJA

Kupnjom najveće mrtve duše postala sam
Obavezni dio kućnog inventara
Osposobljena da ljubim i vrištim do iznemoglosti
Dlanovi su prevučeni glatkim slojem prašine
Zabranili su mi dirati obojena stakla
Vitraje naše budućnosti organski ne podnosim
Okus slatke krvi na usnama slučajno se potkrala
U noći između 2 i 5 kako bi iznenadila noćnog ljubavnika
Otvaram vrata presušene zbilje
Kako me bode u oči taj prikaz nas na platnu ulje na platnu
Gužvaju nas u avangardni enformel a samo sam
Htjela nabrati šačicu vjesnika proljeća
Položiti ih na odar u ravnini tvojih očiju
Možda te reski miris spasi od izlivanja u ispraznost
Možda se zakunem kako te neću napustiti
A vjerojatno ću tad biti na nekoj nepoznatoj stanici
Sa suzom u maramici i lijepim sjećanjem na podudarnost
Naših fizioloških čimbenika
Koliko ćeš se još buniti protiv prodornih samoglasnika
Žalosno je što sve moraš ispočetka
A najviše bi mi htio zariti zube u dlan i pokazati
Kako te divljina nikad neće iznevjeriti
Samo bi me htio natjerati u gorki plač
I naslađivat se samo da nisi toliko ovisan o mojoj sposobnosti
Da nam vječnost protekne u ljubomornom zagrljaju; ti ja
I bolnički krevet bljeskanje medicinskog čelika na jutarnjem
Suncu ljubav nam se smiješi sa svakim novim otkucajem srca
Mogu nas obrtati i do 180 stupnjeva uvijek položeni
Tako da nam zemlja guta oči završit ću s jednim
Uskličnikom predugo si u meni bliskost me tjera na
Povraćanje naš povratak prirodi obilježiti ćemo grčevitim
Držanjem za ruke koža se osušila na mjestu gdje si me

poljubio

Pokošen si samo trivijalnom prehladom sebično se dižeš

U nebesa ja sam ta koja umirem svakodnevno

AFORIZAM

Puštam se noćas da presušim kad me
Nađu najdraži u takvom stanju
Neće ih zaobići pokoja zataja srca
Presebična sam da bi me to pogodilo
Samo ću se pripremiti i uključiti spasonosnu žarulju
Kako je čudno imam osjećaj da bih mogla
Još puno pričati o sebi oh kako je čudno imam osjećaj
Da ionako previše znam moram prileći
I zbrojiti se svi su se bojali mojih izbivanja
Duga čekanja i uvijek pogled pun nade
Na smrknutim facama
Kao kad su me uhvatili kako podgrijavam žlicu
Ni trunke povjerenja *od nje sve možeš očekivati*
Sad se samo prepuštam da uvenem poput noćnog
Leptira dosta je opravdavanja pokazujem vam sada
Kako nisam zauzela stranu bez stava sam od danas
Takvi i trebaju krepiti biti sprženi
Da publika uživa i smije se do suza a onda ih pretače
U one tužne
Umirem mlada i lijepa a aforizam živi i dalje
Da barem nešto znači jer sva su trupla morala
Skupljati u komadima prirodno zgnječene hrpe
Mesa ruke i noge u dijelovima
Mene će se samo morati pomesti u lopaticu
I zagnojiti onaj crveni mak što se okrenuo ka
Suncu na sred polja blizu kuće u kojoj sam odrasla

UPRAVO SU NAS SRAVNILI SA ZEMLJOM

Prepustio si me još jednom strašnom crnilu ja
Sam se nadala jednom od lijepih uzoraka
Koje sam otkrila u oknu kaleidoskopa skinuli
Su me i otkrili novi krajolik na mojim leđima
Dopuštaš da te se dira bez zrnca srama a sebi
Ne priznaješ kako smo voljeli zajedničke
Plovidbe čamcem koji je propuštao vodu
Dodirivala nam je čak i koljena ponekad je
Kazna bila osip od svrbeža su nam rasle kraste
Najljepših oblika ponekad su se za nas lijepile
Proljetne prehlade kada majke nije bilo u blizini
Vožnja biciklom me podsjeća na divljenje boemima
U balonerima trgovcima bakrenim posuđem
Čak sam znala pomisliti da smo prezahtjevni
U težnjama i snovima veliki poklonici
Loših raspoloženja a sad se nad nas
Nadvio hlad nadgrobne ploče tješimo se
U tišini da nismo potratili vrijeme u
Zajedničkim šetnjama kroz zarasle parkove

ZAUVIJEK

Na takvu lomljivost nisam nikad naišla
Ne smije te se gledati propadaš dublje ma nema
Tu zavjere samo te želimo žaliti i govoriti
Kako te i cvijeće iz vrta pozdravlja ma
Zaboravi na propalu godinu trešnja će početi
Pupati uskoro ti si još uvijek u zimčugi vukli su te
Autom po snijegu i ledu prava slučajnost što si
Preživio takav napad sada je vrijeme za neke nove
Poteze poglede izvan stanica i mraka u kojima si
Zatočen pogledaj kako se lišće okreće prema suncu
Fotosinteza je majka kao što sam ja tebi dijelimo
Zrak tijelo osjećaje čak i sluz već smo
Poplavili od snage razmjene oslanjaj se sam na sebe
Sada mene čekaju teška zimska jutra
Buđenja prije sunca teško koraćanje kroz snijeg
Do mjesta ukopa tu ćemo te položiti ljubavi
Samo se još malo strpi i zauvijek ćemo biti bogati

ZAHLAĐENJE

Prijatelji sa sunca javljaju da je zahladilo
Hoće li to biti prevelika promjena za mene
Navikla sam na topla milovanja i
Bijele oblutke s obala stranih zemalja
Bacajući se sad u čistu rijeku odlučujem plutati
Neko vrijeme dok me šaš ne okrzne
I ne skrene moju putanju
Dok se ne pomakne tektonska ploča
I izazvat ću tad plimni val potopiti sve
Izgubljene duše kasnije ćete im povijati rane
Dok ne završi ovaj period velikih bitki s hladnoćom
I vrućinom istodobno ću se odmarati
I dopuštati da mlaki vjetar prolazi
Kroz mene dok sam još
Poluprazna dopustite da vam ispričam
Priču o nizu točki na papiru dok sam još
Poluprazna prekinut ću kad me sustignu
Prvi jahači donori slavljeničkih torti dok tirkiz
Ne poprimi crnu navlaku i ostane stajati u izlogu
Preokrenut ću se licem prema dnu
I promatrati kako mi jegulje oblikuju sjenu
Ne vrijedi se sada otkrivati svijetu i blicati
Sunce je iznenada zahladilo

STIGME

Na pornografskom kiosku ću kupiti
Omiljeni paketić žvakaćih guma i
Razdjevičiti se tim pothvatom namazala bih se
Rižinim mlijekom da koža toliko ne boli
Samo da znaš na svaki tvoj pothvat osipa se
I ostavlja tragove po pokućstvu
Čistim kuću svakodnevno a sunce mi ispisuje
Bibliju po golom tijelu majstorski sam prihvaćena
Od umrlog barda da vrijeme je za nova mora
I jezera i namakanje nožnih prstiju u znoju premorenog
Sportaša nadam se da mi muljevita dna neće spriječiti
Zacjeljivanje svježih zadobivenih rana a tako ih
Blaženo promatram gledam kako se kaplje krvi
Slijevaju i razlijevaju u prekrasni akvarel da si barem
Tu da mi udijeliš pljusku odmah bi mi potaknuo
Maštu i nastavila bih slikati crvene obale i dva tijela
Koja su ih posjećivala iako mi se talent izgubio već
Kod prve medicinske intervencije
Zamolila bih te za čaj od kamilice na srebrnom pladnju
Samo da vidim kako križáš s noge na nogu
Paćenik si misliš živući Isus Krist ali nikakvih bodova
Tvoj vjerski fanatizam ne dobiva kod mene
Stigme? Izazvane mojim otrovnim zubima
Ništa više
Pusti me da krepam u tišini svog akvarela

KRALJEVANJE

Tvoje će tijelo jednom kraljevati kad otpustim
Ovaj zadnji dah iz usta ostat ću tad bez ičega svojega
Kako je čudan dan i tjedan i cijeli mjesec je tugaljiv
Bojim se ostati ružna iznutra kao da crvi nagrizaју
Dasku u dubini čekanje samo čekanje me sad može spasiti
I ležanje na jastuku osluškivanje kako mi se dah odbija
Od jastučnicu i vraća nazad unutra nadam se da će
Me proljepšati svi tvoji dolasci i odlasci ostati
Samo misli o tmurnim jesenskim stazama gledam
Kad sam već tu kako se fontane pretvaraju
U gradske močvare a turisti su zagrizli udicu
I ja također više nemam što preboljeti
Vozit ću se ovim vlakom dok ne ugledam polje
Suncokreta i tad ću se baciti rekla sam moje tijelo će
Kraljevati dok mi cvjetni prah ne
Pokosi dišne putove i blagoslovi organe
Na koje se nadovezuju

VATRENA STIHIJA

Dok pod nosnicama ne osjetim dah smrti
Neću ni znati što me snašlo skupila se grupa
Ljudi oko mene diraju me po užeglom
Tijelu lažu kako im godi tolika vrućina mene pogled
Vuče na stranu i vidim bijelo odijelo kako mu
Savršeno pristaje mladost mu opazih na vratu
Buljenje ga je prestrašilo a oči se napunile
Suzama zbog dima mog isparavajućeg tijela
Gleda kamo bi se sklonio a ipak mu smeta
Što ne može svojom hladnom brižnom rukom
Dotaknuti moje rascvjetalo lice a tako sam ga
Prizivajuće gledala mislila sam spalit ću ga pogledom
Odlučio se za oklop štit distance zato ga ništa
Nije ni na tren sfurilo o ljudi dajte mi prostora da mu
Pokažem koliko sam propupala da se ne stidi prići
Nek ga odvažnost spuca u leđa i nek se
Zaleti i da mi poljubac u pohabana usta ljudi dajte
Prostora da oganj djeluje na njega zato su
Me i dovezli na ova četiri visoka kotača uzbrdo
Da bi se on divio paljevinama osmo svjetsko čudo
Došao bi kući i svima opisivao oblike opekotina
Poharao ju je vatreni val znate izmamio mi je osmijeh
U trenu i prisjetih se te strašne vatrene stihije koja
Me u sekundi pretvorila u najljepši ugljen na zemlji

DOLORES SVAKODNEVNO GUTA STAKLO

SVI SE ZOVU DOLORES

Dotaknula je meduzu

I porječkale su se na prvi pogled

Pa i svinje su ružičaste dok su male

Rekla je Dolores i strpala punu šaku stakla u usta

Šerif se zavalio u fotelju i očitao joj bukvicu

Ta nije Dolores kriva što je Dolores

Tajna je u tome što se pupkovina zainatila i nije dala
djetetu van

A Dolores je htjela roditi svinju umjesto djeteta

I voditi ju na lancu

I Dolores je bila prase sama po sebi

Pravo sredozemno prase

Dolores je davala umjetno disanje čovjeku do sebe

Osvrnula se i vidjela da joj je on prvi zdesna

U mokasinkama s aktovkom u ruci s tupeom na glavi

I imao je glavu svinje

Dolores je voljela svinje

Dolores svakodnevno guta staklo

Krv cijedi u šalicu i dodaje soku od cikle

Ona je frajla

Nitko ju ne poznaje dobro kao ja

LAS VEGAS

Ona ne predosjeća kako hladna voda nadolazi
Obavija ju poput udava
U svoj toj toplini idilično se guši
I ne buni se

Toplim prstima prelazi preko ledenog uzglavlja
Ostavlja tragove afričkog pijeska
Utiskuje jagodice koliko mogu prodrijeti

Prva zapovijed: neću te više gnjaviti
Promatrat ću iz prikrajka kako stružeš skoreni soc sa šalice
Kako nadolijevaš vodu za čaj
Praviš se da si koristan

Zaplovio je jedrenjak
Vjetar je porazbacao plahte po mom dvorištu
Bila sam mala i u lavoru

Proslavimo naše zajedničke putanje
San na očima i tvoj poljubac u moj odebljali mesnati obraz
Neoguljen tvojim požutjelim noktima

Dobro se skrbimo jedno za drugo

POLJE PAMUKA

Nikome nije bilo stalo kao nama valjati se po pamuku
Kakve strahote ti prolaze kroz glavu da ću ti možda
Nagurati svu silu njega u pluća

Smijeh je proharao prostorijom i nitko nije ni pomislio na tebe
Kvrugu i mušice
Zalijepe se za grlo i onda kontempliraju satima u njemu
I pričaju najljepše priče kakve ni preci nisu mogli izmisliti

A tebe je svejedno strah da ti neću prerezati jugularnu venu
Dok spavaš
(Ne bi bio užitak dok si budan)
I onda ti uštrcati smijeh sve do želuca
Ti se bojiš smijeha

Prepredena sam dok jedem kolače ili nešto kinesko
Vrvm štapićima i provlačim ih kroz punđu
Kosa ti ionako ne stane u punđu; nemaš je dovoljno

Zar ti je to pobjednička proslavljeni gubitniče

Bubnjaj mi po srcu i boj se žileta
Ne mene
Nikako mene

SITNA NOĆNA POTKRADANJA

Htjela sam samo dašak tebe a dobila sam punu
bocu omekšivača
Zar si toliko propao voljeni da mi se umrežavaš
preko nožnih prstiju
I govoriš mi da ćeš me povući za sobom
Ti nisi dovoljan
Dovoljna je litra

Zaiskrila sam već na sam okus i govorim ti:
Pogradi moje nepce
Usreći me večeras

Ti si kapetan
Nedovoljan za moje kormilo
Nedovoljan za noć
Nemoćan i mršav cijeli arsenal ljubavnih
grozota ti nije dovoljan
Za mene
Za mene jednu

Pokreni singlicu
Neka zasvira *oldschool*
Bit ću sretna svaki drugi trenutak
Jer znam da mi nisi ni do koljena

TRENING ZA VJEČNOST

No spacing for me please

Zar ne vidiš da curim na sve strane

Kao plodna voda koja obrasta naš krevet

Smežurani smo i iscrpljeni

A dijete je na pomolu

Trebaš biti sretan jer će imati najbolju majku na svijetu

Davat će mu čaj od hibiskusa

Hraniti ga basmati rižom

Bit će na oca

Plavook s tamnim obrvama

I kosom začesljanom u stilu mafijaša pedesetih

Svirat će harfu

I plesati kukunješće

Romi će ga obožavati

I bit će dostojan oca

A otac majke

Mi smo mu jedina obitelj

Daj barem jedan umjetni osmijeh

Gade

PERJE

U našem igluu je najtoplije proljeće od svih do sada
Trudim se biti totalno romantična
Poput perja u zoru na tvojim prsima
I bradi

Okupani zelenkastim dahom ti vičeš
Ocean! Ocean!
Grohotom se smijem na tvoje sprdanje s kuglom
zemaljskom
Ovdje su sama jezera
Nepročišćene duše okrutnih krokodila
I votke od breskve

Marina ti šalje pozdrave i ukiseljene poljupce
Dosad sam najljepši pismonoša kojega si imao

Jedino što te veže za mene je inkontinencija
Jedino što ti mogu reći je da smrdiš na heroin
Ti doista smrdiš na heroin

POCRKALI SU MI SNOVI

Ili ljepše rečeno utopila sam ih u ušećerenoj vodici
Da ne blistaju kao nokti u mraku

Danas je dosadno i nabrajam ljubavnike
Točnije brojim prste jedne ruke
Samo jedan zaslužuje posvetu
Svi ostali su na listi za odstrel
Pomahnitala sam
Ne možeš mi ništa

Sutra će biti dosadnije pa se prisjećam kojim
redoslijedom krenuti
Pohod će biti prekrvav čak i za mene
Odustajem od ljubavi
To govori dovoljno

Vozimo se prema mjesecu
I nekako si razmišljam *ti si sljedeći*
Ne boj se bit ću brza i kratka
Poput rakije

SREĆA U TORZU

Sjedimo pred televizorom i jedemo jabuke
Pokazujem ti Kasiopeju
Ti mi ne vjeruješ i govoriš mi kako poprimam oblik tarantule

Gađam te jabukom i govorim ti kako je Kasiopeja
najstvarnija žena
Koju sam poznavala
Tebe boli istina a prikrivaš ju dobro kao jabuka crve
Isplakao si mi se na jastuk i više te nije briga

Prevodim ti esperanto ti uživaš poput šteneta
Dahćeš i pružaš šape visoko gore
Zakunjali smo i samo se povremeno mogla čuti rika lavova

Kakvo prekrasno srce imaš pomišljaš i govoriš u sebi kako mi
Nikad više nećeš dopustiti da spavam sama
Na tu tvoju pomisao moje srce je doista zatitralo u svoj
svojoj ljepoti

Dovoljna je jedna
Noć da me vrati godinu unatrag i podsjeti me na tebe
Žuto kola krvlju ti me ljubiš i već mi nedostaješ

Pjesma da me unesreći i uvali me u fotelju
Pa zašto plačeš kćeri?
Zar ne vidiš mama da snijeg opet pada

Iglica da me sunovrati u krevet među jorgovane
Proljeće je tako blizu a iglice su napokon u usisavaču
Tamo gdje im je i mjesto

Poruka da me ohrabri i ja ti šaljem golubicu mira
Očekujem i svoju natrag

Izgubila se u *casinu* među likerima

Nota gradske noći i slavimo zajedno

Podvojeni i odvojeni

Kao mrski neprijatelji

Igrica i pištolj je među nama

Ruski rulet prijatelju

O tom ti ja pričam

IMA OKUS VIŠNJE

Taj predio između moje desne dojke i ramena
Ti pomno paziš na svaki mišićni potres
Kao da ti treperenje oka nije dovoljno pomoglo
Kad ti kažem ti nisi čist

Jutro je smeđe i ogorčeno
A ipak ima okus višnje koja se topi pod mojim jezikom
Tamnopus je poput tvojih prsa
Polagano se usklađujemo

Prebireš po suknjama i igraš se s podstanarima
Ti si lutka na napuhavanje
Nedovoljno krotka

Zaližeš šiške i odjedriš daleko u nepoznatom pravcu
A svi znamo kojoj se luci vraćaš
Imaš rupicu u zubu i miluješ ju usnama
Ti se ne bojiš vraga

CHARLOTTE

DOJENČAD

Nepodnošljivi smo bili dok su u nas trpali granule ljudskih oblika
Dok smo nesmotrenost plaćali kao skupe prostitutke
Znaš ruže su sinonim za njih bile nekad davno
A sada kad smo odrasli trpaju nas u iste koševe
Povezuju nas za nepokretne statue i bistama nas darivaju
Obljubljuju naša crvena srca skakavcima nas nagrađuju jer smo
Nadobudni i ogorčeni u oponašanju neponovljivih komičara
I stojimo svima na putu jer nikad nije bilo tako nešto veliko
I crveno danas kao moje srce pokvareno i silovano
Komunikacijom našom svagdašnjom
Rastrgali su me ovim privjeskom gdje se očituju
Istegnuti mišić lišen ljubavi i pepermint u ustima
Mamuze na stopalima očituješ se jednostavno se očituješ
Ne pamtim ovakav dan sladak i mirišljiv poput svježih gaćica
Opkoljen trnjem poput Isusove krune i molitva me čeka
Između skupljenih dlanova prije počinka a boga sam prestala voljeti
Čim sam oltar vidjela bio je duplo manji od mojih 150 i nešto
Centimetara potpeticom ti se zaklinjem na posjetu policijskoj stanici
I optužbom kako me nisi odvolio do kraja
A prostitutke poskupljuju i dojenčad se vješa na njihove stare dojke
I mlijeko poskupljuje i zvijezde krvave i krave su poprimile oblike
Proždrljivih zvijeri a bila sam duplo manja a nikad opasnija nego danas
Ovaj dan miriši na odjel rodilišta i ovaj najnik nazubljeni
Kao trn u oku si mi ti i čekam da objelodani da te mogu skriti u glazbenu
Kutiju na navijanje i slušati slušati dok mi ne rastrgaš Eustahijevu cijev
I dok ne raskrvarim žulj na nozi i pretplatim se na kabelsku da mogu
Erotiku gledati dugo u noć u bijelu siječanjku noć
Dojenčad je danas iskvarena kao što možete primijetiti

IZMEĐU

Smočili su nam livade jednog jesenskog jutra
Kad smo se probudili vratili su nas u
Gorku prošlost svojim velikim kušnjama oh
Kakve smo batine dobivali za nestašluke
Neprimjerene našoj dobi
I sad dok stojim kraj prozora nešto me vuče da
Bacim sve dobivene pošiljke
Poslane sam kopirala tako da su mi sve sobe
Pune kartona s natpisom *fragile*
Tolika srca si slao u nadi da će iz svakog
Od njih narasti drvo drugačije boje na
Našoj livadi smočili su sve pokušaje
Da ostanemo zdravi nemoj zaboraviti
Kako su nas potpaljivali sitnim žaruljicama
U nadi da ćemo guknuti koju riječ
O mjestima koja su nam prolazila
Glavom dotaknut ću kišu još ovaj zadnji put
I nadati se da će zemlja srca progutati
A naše se livade i trave na njoj osušiti
Kako smo samo pretenciozni zauzeli bi i
Mliječnu stazu da možemo
Opasno po zdravlje je ovo vrludanje na
Tankoj liniji između bludnosti i nevinosti

DJEVICA

Udat ću se za zvijezdu na tvom vratu
Boje koralja će mi biti haljina sve kulturne
Poslastice ostavit ćemo za sobom svojoj djeci
Ah da ja imam policistične jajnike možda nam
Prva bračna noć ne urodi plodom prodajem
Vulgarnost na tanjuru svatko kupuje prema ukusu
Starci udovice djeca
Čupam kosu od muke vidim ekran u tvom oku
S lošim vijestima prognozom da zaboje vodoravne
Posjekotine na mom srcu izvlačim utikač
Sada si samo krivo spojena instalacija ali svjetlosna i
Prekrasna s dimom iz usta ti izlaze i sve tužne riječi
Koje si priredio kao zavjet meni lomim noge na stolicama
Revolucija tradiciji
Želim mnoštvo u turskom položaju sjedenja
Snebivam se od pohlepe mjesečine čuvam tišinu
Samo za sebe
Želim i ja pokoji komadić krvave torte skrojene
Tjednima ranije
Duša mi je teža od pepeljare do boli
Ispravljam leđa skupljam noge ne želim
Ostati bez svete časti

RASKORAK

Razabiru se sad samo još tanašna zatamnjenja
Na koži podlaktica
Tko bi rekao da je tu ikad kročio eponim da je
Ostavljao minute da krvare i svijetle u mraku
Poput ljubavničinog djevičnjaka na postelji
I žute ruže koja potiskuje ljubomoru
Jedino što je sad preostalo je kameja na vratu
Sa slikom kraljice podjarmljene
I potonuće u oku žile kucavice
Zar je moralo boljeti toliko jako
I puno kose je ostavljeno na podu
U vrisku sam te raspoznala sada rijekom upravljaš
Ne jezerom nego oceanom ovo je čista silueta
Ne podsjeća li te na povijest probranih
Ipak ih je bilo previše
Našla krpa zakrpu reklo bi se
Samo jednom možeš proći kroz moju povijest
Pamti to kao dan bogojavljenja
Neće ti pomoći oprostajno pismo čak ni kaplja
Hrabrosti tu ne prolazi
A sad pozdravi sve one koji imaju
Procijep na usni i rupicu na bradi
Ja sam ti u raskoraku

BAROK

Crna bradavica izrasla mi je na leđima
Poput nikotinske gramofonske ploče
Kuju rado poslušam svako kišno poslijepodne
Oslobođena sam bilo kakvog tretmana
Transformirat će se u najljepši cvijet na svijetu
Naravno u baroknom stilu
Ne mogu a da ne primijetim ove okove na nogama
Otežavaju mi ustajanje a izgovaranje „dobro jutro“
Da i ne spominjem poput vječne daske na klupi
Nikako da istrunem možda zato što mislim da se
Puni mjesec pojavljuje par dana uzastopno
Tada se pretvaram u vukodlaka i napinjem žile
Nekad se i pomolim a nikad ne pamtim datume
Sad su me okrenuli kao kakvu frontalnu struju
Ove ploče od pleksiglasa ne mogu mi učiniti
Ništa našao samo zavirujem pod suknju
Čekam da izleti pokoja izgubljena golubica
S onom stvarčicom mira u ustima
Natopit ću lastin rep u teglici alkohola
Nakitit ću se nagriženim krilima
Pojava poput moje ah uzdisat će svi fizički radnici
A ja ću se sramiti svojih kvrga na koljenima
Prekrivati ih gramofonskim pločama
Hodat ću poput starca pobjeglog iz doma
Umirovljenika s vremenom će me strpati u
Invalidska kolica i gurati u beskonačnost
Zalijepiti mi usta crvenom trakom i označiti me kao
Neupotrebljivu dokad ću morati slušati bisernicu
Ja nemam više od dvadeset raspolavljaju mi osjećaje
I čine pacijenta od mene
Uskoro će me zahvatiti inkontinencija a ja sam
Se uplašila crne bradavice tek sad uviđam

Njenu ljepotu

ZLATNA

Ove bezbrojne note tako strašno zvuče u blizini
Mog slušnog aparatića zimogrozna sam
Zadnje večeri samo povijam noge i sklopčavam se
Preko zadnjeg mjesta na krevetu
Tako reći doživljaj je ipak prekrasan koliko
Izopačen toliko i prekrasan
Pusti samo da *poetry* učini svoje i sklopčaj se pokraj
Svog sata pogledavaš svakih 45 sekundi
Znam te divim se upornosti
Ali zadnje riječi ću potrošiti ipak na
Nešto što se otvara pred mojom velikodušnošću
Evo budi se iz hibernacije
Poželimo joj svi dobro jutro i još jedno rodno proljeće
Šarene najlonke balerinke u duginim bojama
Miligrame sreće jer tako se počela mjeriti u zadnje vrijeme
Postoji i vlak koji će me odvesti u moje skrovište
Daleko od robotike i tehnoloških postignuća
Još dalje u Viennu pa da i ja poželim
Neku novogodišnju želju ples na kiši
Bosonog hod po snijegu
Zadirkivanje oblaka opscenost borderlajnke
Mitarenje mi ne gine ipak sam ja
Najzlatniji feniks kojeg ste upoznali u životu

MAJČINSKA LJUBAV

Prikaz razvodnjenog lica i odmah mi se
Osjetila izoštre nepresušne godine po
Pet suza iz lijevog oka i iščašen desni zglob
Majko kakva tvornica obilja patetike i boli
Bolest je opet na okupu kao biseri oko vrata
Ljepotom guše a dobivaju na cijeni
Nespretno pljujem u novčanicu od 200 kuna
Ni ovo iskašljavanje krvi me neće spriječiti
Da uništim savršeni mehanizam poput nas dvoje
Vječno ću navijati za tebe dok god budeš
Ubrizgavao određenu dozu mene u najplaviju
Venu na ruci sjeti me se dok te majka bude
Uspavljivala u besanim noćima
Moja sveprisutnost će te zalijepiti za zid
Na koncu ću ti se ipak pridružiti i majka će biti
Jedna za nas oboje

PERFEKT

Što ako se nekad poželim vratiti u naš mali
Sadomazohistički svijet hoćeš li me uvijek
Čekati pod omiljenom tendom s pričom
Kako ti se jugozapadni vjetar zabija u leđa
Lomeći ti rebra tek sada kada ti se kiša slijeva
Niz oči divim se odrazu svojih naraslih noktiju
Hoćemo li se vrtjeti i nabrajati sve naše zvjezdice
Na prste dok nas mrak ne umori i sklopi nam
Oči na vječan počinak nisam nikad poželjela
Ovako sumornu sreću da mi se plete oko ruku i odvodi
Me kroz bijesne perivoje u prolazu viđam tvoj lik
Svakodnevno te koristim kao inspiraciju na primjer
Dok perem ruke razvodnjenim tekućim sapunom
Ili dok uređujem nokte gdje si mi se ti zlokobno urezao
Na svaki od deset njih puštat ću ih dok se ne zakovitlaju
Oko ovih najnježnijih ruku na svijetu tako su njegovane
Sa svim ovim krvavim zanokticama tvoju prisutnost okrivljujem
Za to tek sad uviđam koliko sam podložna
I mijenjala bih sve na svijetu
Samo za jedan čvrsti mirisni sapun da te mogu sprati
Dok se umivam navečer prije spavanja

ISPOD IMELE

Osvete su se počele računati po širini
Primjerak jedne je grimizna napuklina pod
Mojim uhom
Rozeta u oku kao ponos očev i vožnja
Od dvadeset minuta početak kraja
Dopusti da zaželim obruč oko struka
Oko pupka kad zazvoni ponoć
A mi polugoli
Ledenice umjesto noktiju
Zarij ih najdublje smrznuta kosa
Led debljine metra
Pub je na redu Swarovski pod rukom
Kakvi smo neznalci
Bescvjetni dječak i bescvjetna djevojčica
S jabukom u ruci i crvom u jabuci
Obećaj da ćeš obećati sutra

SKRIVEĆKE

Pojeli bi se živi valjda da ih nismo pripitomili
Raskalašene nitkove poput njih
Teško je naći kakvi skroviti pogledi ispod
Rubova šešira oh kakav štiti čvrstoće
Mislim da su nas urekli sad nam vade organe
Poput suvenira ih prodaju na crnom
Tržištu jao gdje ćemo dospjeti pitam se
Ne mogu više ni gledati u svoje spužvasto tijelo
Oh gle kako ga okrećem/izvrćem/zavrćem
Dok se ne sasuši do granice boli kada usta
Postanu suha kao spaljena trava i razbacani kreveti
Svjedoče o nekoj vrsti nemira koja
Me je obuzela sad sam tužna sretna plačnih očiju
Bijele kose što će li biti tek kad moja pojava
Utihne sve ću konce držati u rukama
I upravljati njima kao nožem koji rezbari
Svakojake novine da mi je još samo
Zaspati pod ovim korovom mislim
Da bi mi tad srce bilo na mjestu

BOTANIČKI KREVET

RADIOAKTIVNA KIŠA

Držao si me u horizontali
Čvrstu neravnu i prekomjernu
Na licu mi se ocrtavao voćnjak
Nikako nisi mogao poreći kako smrdim na trule plodove

Vučem nebo na užetu za sobom
Ono je moje i prugasto
Poput djedove pidžame prije operacije
Bila je kobna poput mene u kišno poslijepodne

Nosiš odličja na sakou
Prvo pripada meni i od suhog je zlata
Nekad ti je bila dovoljna moja perutava koža
Izgledala sam kao oboljela od psorijaze težeg stupnja
Ni ne primjećuješ kišu a prelama se preko naših ramena
Oblikuje nam jagodice na licu i mijenja nam boju očiju
Tebi pripada ono malo za čim moji prijatelji žude
Tebe kiša ne lomi poput mene
Mene obavija svojom nečistoćom
Čini me sretnom

Doping ujutro kao šoping poslijepodne

Trebala bih boldati tvoje ime staviti ga u italic i za svaki
slučaj podvući crnom crtom
Ti voliš vući samo one bijele nestajuće u trenu
Ti nemaš dijakritičke znakove u imenu
Ponosim se tobom mješavino moja

Izlazim iz stana i zaboravljam kišobran
Nebo je moje i ja zapovijedam
Točkasto je poput lica moje bake
Vraćam se kući drugačijih očiju
Ne primijeti se izdaleka

Bitno je da je mrena uklonjena kako bi vidio lijane
u prašumi u mojoj ruci na stolu u vazi
Pokraj prozora dopola u vodi ne u vodovodnoj nego
u kišnici nakupljenoj onda kada sam
Išla brati divlje jagode u šumu za desert zbog godišnjice
nije bitno koje nije bitno čije

Dijete u gumenim čizmama skače po lokvicama
I ne sluti pokvarljivost mog neba

BOŽICE I MUZE

*Nabrat ću vas prije proljeća postaviti na uzglavlje kreveta
Da stršite svojom nečovječnošću i podsjećate me na jelene
Zeuse baklje Olimpe ljubav*

Gle kako se rastvorio
Poput zgažene mandarine je raspuknut ostao ležati na cesti
Donijela sam hrpu zavoja koji su poprimili blago žutu boju
Ne nije bilo ni približno krvi koju sam ti pokazala

Smiješ se mojim tercinama/tercetima
Nije bitno umrijet ćeš ionako prije mene
Jedna/jedan će ti stajati urezan na spomeniku
Pa ćemo vidjeti tko se zadnji smije

A sad pogledajmo dokumentarac o globalizaciji
i njenom utjecaju
Na naša izbezumljena srca
I nije tako strašno
Tu i tamo pokoja začepljena žila zbog tu i tamo pokoje
cigarete
Nije strašno zaključit će moj kardiolog

Otkrili su mi rupicu na srcu
Ti se smiješ i silno me podsjeća na tu rupicu
pokraj tvog osmijeha
Upravo zbog toga je neću dati sanirati

Sanjaš li kako vrištimo usklađeno
Nemoguće
Ja sam paralela ti si meridijan
Ukrštavamo se tu negdje na sredini kreveta
To je dovoljno za početak dana

MAČKE

Imaš mačke kod kuće
To je zadnja novost koju sam čula izravno iz tvojih usta
Ja imam zelenog goluba
Doduše ne držim ga u kavezu već na krilu
Ja sam nepomična i ne mičem se nikuda

Kažeš da su prugaste i šarene
Da te njihovi jezici podsjećaju na moje pramenove
Piju mlijeko poput mene
(ja ga nikad ne pijem)
Trljaju se o tvoje noge što ja nikad nisam radila

Svejedno su to mačke neprocjenjivog statusa
Imaju privilegiju spavati u istoj sobi kao i ti
Polizati žlicu nakon što si promiješao kavu
Biti okupane najtoplijom vodom u gradu

Ti si stranac
Ne pripadaš meni mom gradu mojim opsesivnim mislima
I tvoje mačke su izbjeglice zajedno s tobom

Jedne noću ću se ušuljati i zavrnuti im vratom
Možda ćeš plakati
Možda postaneš nepomičan

ZA SVE SU KRIVI LJUDI

*Pločice su bile bijele hladne sterilne
Ležala je poput uškopljenog pupoljka ruže kao
pričvršćena za njih*

Drolja je uzela žilet u ruke i izvela cijelu predstavu
O tome se radi
Vidio joj se joker na licu dama u očima dečko na usnama

Želiš li za doručak Don't Cry for me Argentina ili Roxanne
Uspjela sam te nasmijati
Prevrtljiva sam kao proljetni maslačci i vožnja biciklom
Ja sam Route 66
Vražja za volanom

Kvrugu i kvržice
Izbijaju jedna za drugom
Pogledaj kako su mi dojke grbave
Hoćeš li ih još uvijek voljeti kad ih ne bude bilo
Zar se mamogramom ne provjerava jesi li trudna ili ne
Kvrugu i pitanja izbijaju jedna za drugim

Uvijek me poneseš svojim raspoloženjem
Svojim tabletama antipsihotičnim injekcijama
Pa se svemu na kraju smijemo
Jer znamo da se od psihoza ne umire
Umire se od ljudi

PROTOTIP

Ti si samo slika ali ne i prilika nečega što bi moglo biti savršeno

Ako se dotaknemo pitanja položaja mog madeža na vratu
Onda ću ti reći da sam ga se sramila
Istodobno sam se bojala da mi ga rubovi majica i ogrlice ne
pokidaju
Kakvu bi to žalost predstavljalo za mene
Moj predstavnik
Prototip nečega što se uzastopno ponavlja čak
i na mojim leđima

Jedna sam od onih koji mrze obilježja

Lice mi je posuto sitnim točkastim ostvarenjima
Nazovimo to srećom
Ili samo kostimografskom igrarijom za nas dvoje
pod pokroviteljstvom
Noćne lampe za koju se lijepe nepresušne ljetne
komarice i leptirice

Volim vunu
Jedem ju s mlijekom
Pravim balončice a ti ih pokvareno čačkalicama
neprestano iznova bušiš
Pokušavaš me oneraspoložiti
Vuna je zaštitni znak zime

Ljeto uništava madeže
Spaljuje ih do besprijeorne bljedunjavosti
Ostaju samo blijede fleke nekadašnjih spomenika

Otpao je 1.10. jedne rodne godine
Ti ga čuvaš u kutijici i ne daš mi da joj se približim jer znaš
Ja sam u stanju pojesti svoje obilježje

KOORDINATORICA VJETRENJAČA

Još dok si spavao uperila sam prst u njih
Rekao si mi da se jačina vjetra ne može izmjeriti ako
poližeš kažiprst
Komplicirana putanja mog kretanja odsad postaje neizbježna

Uroni ruku i vidjet ćeš kako vjetar ima snagu
Kojom jačinom on odsijeca prste
Pomoći ću ti da se popneš i zaustaviš vrijeme na trenutak
Oduvijek sam htjela biti dječak balavog nosa

Zasad imam crveni balon u ruci i prekrasna sam životinja
Držiš me u terariju i neguješ umjetnim svjetlom
Ti misliš da se igraš s krijesnicom

Krijesnice su umrle još za našeg vremena
Preostaje nam topla juha prije spavanja i zubalo u čaši

Pripremit ću inzulin i staviti te na spavanje
Sebe prištekati na infuziju i možemo dočekati jutro
Zajedno ovaj put

Kristina Kegljen

Rođena 1987. u Slavonskom Brodu. Diplomirala engleski jezik i dramaturgiju u Zagrebu, gdje i živi.

Dobitnica je pjesničke nagrade Na vrh jezika 2007., dvije Rektorove nagrade za poeziju i dramu te nekoliko scenarističkih stipendija.

Radi kao freelance dramaturginja, scenaristica i prevoditeljica.

Objavila: *Capricorn* (poezija, 2006.), *Ne poklanjaj srce divljim stvorovima* (poezija, 2009.), *Geleri i groždice* (poezija, 2011.), *Bablje ljeto* (roman, 2019.).

Biblioteka Mali rakun

knjiga 55

Kristina Kegljen

NE POKLANJAJ SRCE DIVLJIM STVOROVIMA

© 2021 Kristina Kegljen

© za elektroničko izdanje: Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, 2021

Izdavač

Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, Zagreb

Za izdavača

Krešimir Pintarić

Urednik

Goran Čolakhodžić

Fotografija

AndreasGoellner / Pixabay.com

Objavljeno

26. svibnja 2021.

ISBN 978-953-345-829-8 (HTML)

ISBN 978-953-345-830-4 (EPUB bez DRM)

ISBN 978-953-345-831-1 (PDF)

ISBN 978-953-345-832-8 (MOBI)

Prvo izdanje

Algoritam, Zagreb, 2009.

**Knjiga je objavljena uz financijsku potporu
Grada Zagreba i Ministarstva kulture i medija
Republike Hrvatske.**